

αίματοβαφείς έχοντα τὰς χεῖρας, νὰ νηστεύῃ πρὸς χάριν τοῦ Χριστοῦ ὃν ἐπτάκις τοῦ λεπτοῦ ἐβλάσφημι, καὶ μαῖαν φονεύσασαν περισσότερα ἐμβρυα τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς τῆς μεταβαίνουσας ὅπως χλευάσῃ τὸν πνευματικόν.

Τί εἶναι, λοιπὸν, ὁ ἄνθρωπος ὁ βαδίζων μὲ τοὺς ἀστέρας, ὁ προστάζων τοὺς κεραυνούς; Τί εἶναι ὁ ἄνθρωπος ὁ οὐδὲν ἱερὸν καὶ ὄσιον ἔχων, ὁ μὴ γνωρίζων νὰ μετρήῃ ἤἔως τὰ πέντε, ὁ οὐδὲν πιστεύων καὶ οὐδὲν προσδοκῶν; . . . « Τί θὰ κερδίσης, » ἀκούω φωνὴν τινὰ νὰ μοι λέγῃ, ἂν μάθης τί εἶναι ὁ ἄνθρωπος! Ἐάν σοι εἶπω ὅτι εἶναι μέγα τι καὶ σημαντικόν, θὰ γελᾷς, διότι θὰ μοι δείξῃς τὸν τάφον. Ἐάν σοι τὸν ταπεινώσω, τοῦτο ἄλλιν δὲν σὲ εὐχαριστεῖ. Μάθε λοιπὸν, ἐγὼ γαῖσα ἄνθρωπε, ὅτι εἶσαι τὸ τελειότερον τῶν ἐπὶ γῆς ζῶων, πλασθεὶς διὰ νὰ φορῆς ὑποδήματα μικρότερα τῶν ποδῶν σου καὶ χεῖριδας μικρότερας τῶν χειρῶν σου, διὰ νὰ σφίγγῃς τὴν μέσσην σου, ὅπως μὴ δύνῃσαι καλῶς νὰ ἀναπνεύσῃς, ζῶον, τέλος, ὅπερ ζῆ διὰ τοὺς ἄλλους καὶ οὐχὶ διὰ τὸν ἑαυτὸν του. » Καὶ ὄντως ἐάν τις ἐξετάσῃ τὸν ἄνθρωπον θέλει πεισθῆ ὅτι ἡ φωνὴ αὕτη ἔχει δίκαιον. Ἐπάρχει γελοιοδέστερον ζῶον τοῦ ἀνθρώπου; Διοικεὶ ὁλόκληρον κόσμον καὶ ἀδυνατεῖ νὰ διοικήσῃ μίαν γυναῖκα. Ἀνακαλύπτει νέους πλανήτας καὶ ἀδυνατεῖ νὰ ἀνακαλύψῃ τὸν πλανῶντα τὴν σύζυγόν του.

Διαρρυθμίζει τὰ οικονομικὰ κράτους καὶ ἀδυνατεῖ νὰ διαρρυθμίσῃ τὰ οικονομικὰ τῆς οἰκίας του. Ἀνακαλύπτει τοὺς νόμους τῆς βαρύτητος καὶ ἀποθνήσκει ἀναγινώσκων τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου.

Τὰ πάντα ἐξετάζει ἐν μόνονλησμονεὶ νὰ ἐξετάσῃ τὸν ἄνθρωπον. Πόσον γελοῖοι μοι φαίνονται οἱ νομοθέται ἐλεῖνοι, οἵτινες χωρὶς νὰ ἐξετάσωσι τὸν ἄνθρωπον κάμνουσι δι' αὐτὸν νόμους. Ἐγνώρισα δύο νομοθέτας, ὁ εἷς ἦτο ἀνθρωπολόγος, ὁ ἕτερος ἀπλοῦς νομοθέτης· ὁ μὲν εἷς κατεδίκασεν, ὁ δὲ ἕτερος ἐσυγχώρει. Καταδικάζων ἐθεώρει τὸν κικκοῦργον ὡς δυστυχεῖς πλάσμα ὅπερ πρέπει νὰ κλεισθῇ ἐντὸς τῶν φυλακῶν διὰ τὴν